

Kampus jako zielona przestrzeń wspierająca działalność uczelni. Prezentacja założeń i wyników projektu PBL – studium przypadku

dr hab. inż. arch.
DOROTA WINNICKA-JASŁOWSKA,
PROF. PŚ
 Politechnika Śląska
 Wydział Architektury
ORCID: 0000-0003-4201-2985

dr hab. inż. arch.
BEATA KOMAR, PROF. PŚ
 Politechnika Śląska
 Wydział Architektury
ORCID: 0000-0002-8276-704X

ROKSANA KRZYSTANEK
 Politechnika Śląska
 Wydział Architektury
ORCID: 0009-0006-3646-8723

OLIWIA KULAWIK
 Politechnika Śląska
 Wydział Architektury
ORCID: 0009-0007-2531-9156

PAULINA MIKA
 Politechnika Śląska
 Wydział Architektury
ORCID: 0009-0001-4781-9035

AGATA STASIURKA
 Politechnika Śląska
 Wydział Architektury
ORCID: 0009-0009-3979-7022

lic.
IZABELA PIWOWARCZYK
 Politechnika Śląska
 Wydział Architektury
ORCID: 0009-0005-1730-569X

lic.
MARTA TALAGA
 Politechnika Śląska
 Wydział Architektury
ORCID: 0009-0004-8850-0241

W artykule omówiono projekt dydaktyczny PBL (Project-Based Learning) pt. Kampus uniwersytecki jako żywe laboratorium miejskie. Projekt badawczy ukierunkowany na zielono-błękitną infrastrukturę oraz rozwój przestrzeni społecznych został zrealizowany w ramach projektu Inicjatywa Doskonałości Uczelnia Badawcza w Politechnice Śląskiej w roku akademickim 2022/2023.

Na Wydziale Architektury Politechniki Śląskiej prowadzone są projekty dydaktyczne typu Project-Based Learning (PBL), których tematy ukierunkowane są na aktualną problematykę wpisującą się w dyscyplinę naukową architektura i urbanistyka. Obecnie zagadnienia dotyczące ochrony środowiska, skutków ocieplenia klimatu i sposobów, w jakie rozwiązywane są te problemy pod względem architektonicznym, wydają się priorytetowe i niezwykle istotne dla architektów. Druga grupa problemowa dotyczy aspektów społecznych, które szczególnego znaczenia nabrały w XXI wieku za sprawą rozwoju technologii IT, a co za tym idzie, możliwości, jakie dają technologie w procesie kształcenia poprzez nieograniczony dostęp do serwerów na całym świecie i w każdym

miejsu za pośrednictwem Internetu. Również styl życia społeczeństwa informacyjnego, a także zdiagnozowane bieżące potrzeby środowiska akademickiego oparte na wartościach wspólnotowości i współpracy interdyscyplinarnej – wskazują obecnie na ważność kreowania nowatorskiej, atrakcyjnej przestrzeni kampusów uniwersyteckich. Temat związany z kształtowaniem przestrzeni uniwersyteckich jest badany i omawiany w publikacjach naukowych [1]–[8]. Jeszcze kilkanaście lat temu uwaga naukowców i projektantów koncentrowała się głównie na sposobach aranżacji wnętrz budynków pod kątem tzw. krajobrazu nauki (ang. learning landscape) [4], czyli specjalnych przestrzeni dedykowanych głównie studentom do uczenia się i odpoczynku w czasie wolnym od zajęć. Obecnie, w dobie dynamicznego rozwoju technologii informacyjnych, uniwersytet staje się przestrzenią nauki bez granic, platformą rozwoju wszystkich dziedzin nauki i dyscyplin, upowszechniając ją na wiele sposobów, a także obszarem nowych aktywności i relacji społecznych. W krajach Unii Europejskiej trend ten rozszerzył się w kierunku przestrzeni również poza budynkami, a tereny kampusów zyskały nowe znaczenie [5], [6]. Obecnie rola kampusu jest znacznie ważniejsza niż dawniej, a jego dotychczasowe definicje zmieniły się. Kampus uniwersytecki to teraz obszar miejski skupiający obiekty uczelniane o różnych funkcjach wraz z przestrzenią, na której są zlokalizowane. Kampus to budynki i zagospodarowana przestrzeń wokół nich, stanowiąca przedłużenie funkcji obiektów uczelnianych, pełniącą podobnie jak budynki uniwersyteckie funkcję wspierającą działalność uczelni oraz kontakty międzyludzkie. Kontakty społeczne sprzyjają natomiast działalności naukowej oraz dydaktycznej uczelni¹. Stąd tak ważna jest świadomość tego faktu w procesie projektowania i kształtowania przestrzeni kampusów, zarówno w zakresie jej strefowania, zagospodarowania, jak i aranżacji. Społeczeństwo informacyjne oczekuje nowatorskich, ciekawych rozwiązań architektonicznych, które uczynią przestrzeń atrakcyjną, przyjazną i bezpieczną [7]. Społeczność uczelni, pracując interdyscyplinarnie, łączy się często w zespoły naukowe z różnych jednostek reprezentujących odmienne dyscypliny naukowe. Skutkuje to większą mobilnością pracowników i studentów, którzy użytkują w większym stopniu niż dawniej obiekty całej uczelni, a nie tylko budynku jednego wydziału. Współczesny kampus powinien zatem stanowić sieć powiązań zbliżony podobieństwem do sieci neuronowych, łączących budynki za pośrednictwem dróg i placów oraz funkcji okotobudynkowych, które wspierają działania i relacje w obrębie całej uczelni.

Uniwersytety stają się też coraz bardziej otwarte na nowych użytkowników, w tym mieszkańców miast i regionów, którzy chętnie korzystają z bogatej oferty popularyzatorskiej uczelni. Zadbane i otwarte tereny kampusów stanowią atrakcyjną przestrzeń miejską [7]. W jej kreowaniu ważne znaczenie mają badania jakościowe i przedprojektowe, które umożliwiają zdefiniowanie potrzeb i oczekiwań użytkowników oraz wprowadzanie odpowiednich rozwiązań funkcjonalnych [1], [7], [8].

Założenia do projektu PBL oraz badania przedprojektowe

Omawiany projekt PBL ukierunkowany na kształcenie poprzez realizację projektów wspartych badaniami naukowymi dotyczy opracowania koncepcji zagospodarowania fragmentu terenu kampusu 600-lecia Odnowienia Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

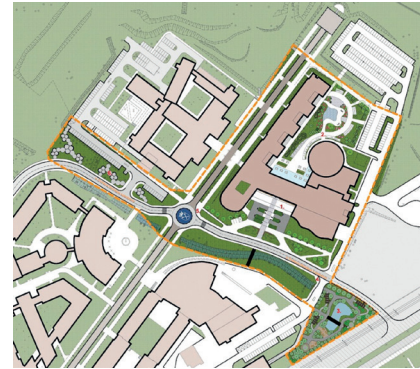
Do realizacji tematu został powołany zespół składający się ze studentek kierunku architektura oraz architektura wnętrz².

Celem głównym projektu było opracowanie wytycznych i założeń opartych na badaniach potrzeb użytkowych pracowników i studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego w zakresie potrzeb dotyczących zmian w przestrzeni kampusu. W tym celu został przeprowadzony zogniskowany wywiad grupowy (ang. focused group interview) [9] z zaproszonymi do badań przedstawicielami środowiska pracowników i studentów uczelni oraz kadry zarządzającej terenami kampusu. W trakcie spotkania fokusowego ustalono priorytety w zakresie potencjalnych zmian w obszarze opracowania, jak też sformułowano wnioski, które stały się istotne dla założeń do projektu. Duże znaczenie w projekcie miało pojęcie wspólnotowości, ponadto uwzględniono aspekty proekologiczne, polegające na wprowadzeniu tzw. zielono-błękitnej infrastruktury.

Zakres opracowania oraz omówienie rozwiązań projektowych

Głównym obszarem opracowania stało się otoczenie budynku Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego w zakresie strefy wejściowej oraz dziedzińca zlokalizowanego z tyłu budynku. Mając na uwadze fakt, że kampus to sieć powiązań funkcjonalnych, to spójny organizm, w którym dokonywane zmiany w jego fragmencie mogą mieć skutek w obrębie całego terenu – wyznaczono dodatkowe strefy wiążące projektowany obszar z całym kampusem. Przy takim założeniu wyodrębniono sześć stref – obszarów opracowania:

1. Plac wejściowy – strefa wejścia do budynku Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej wraz z terenem

Rys. 1. Plan sytuacyjny oraz zaznaczony zakres opracowania wraz z sześcioma strefami; źródło: opracowanie graficzne R. Krzystanek

- przyległym do budynku od strony wejścia głównego.
2. Dziedziniec Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ. Oraz strefy tzw. wiążące:
3. Tzw. trójkąt – czyli niezagospodarowany teren zielony znajdujący się przy wjeździe na teren kampusu od strony ul. Łojasiewicza.
4. Tzw. brama kampusu – punkt centralny stanowiący element identyfikacji kampusu UJ.
5. Punkt centralny kampusu – czyli skrzyżowanie al. Wawelskiej z ul. Łojasiewicza.
6. Pas zielony wzdłuż ul. Łojasiewicza przeznaczony w projekcie na funkcję wystawienniczą i wypoczynkową (rys. 1).

Propozycja zmian w zakresie zagospodarowania przestrzeni wokół budynku Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej

Głównym obszarem opracowania stała się przestrzeń placu wejściowego do budynku oraz teren wzdłuż elewacji frontowej Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej (WZIKS) (rys. 2., 3.). Obecnie strefę wejścia głównego stanowi wybrukowany plac wejściowy, pozbawiony miejsc do siedzenia oraz zieleni, a teren wzdłuż budynku to głównie chodnik oraz trawnik. Zgodnie z założeniami powstał projekt placu, który poza funkcją komunikacyjną ma również stanowić część zieloną w postaci prostokątnych klombów. Klombom z przeważającą zielenią niską towarzyszą ławki ustawione w taki sposób, by tworzyły miejsca wypoczynku sprzyjające kontaktom społecznym. Dodatkowo ławki w okolicy wejścia do budynku pełnią również funkcję stojaków na rowery (rys. 4.). Wzdłuż budynku od strony placu i ul. Łojasiewicza pozostaje chodnik, ale przelamany trawnikami z usypanymi sztucznie wzniesieniami, co urozmaici w znacznym stopniu

dotychczasowy płaski teren. Schodkowe siedziska przy zaprojektowanych wzniesieniach zachęcają do spędzania czasu na świeżym powietrzu. Projekt zakłada częściowe wykorzystanie nawierzchni przepuszczalnych, co pozwoli na naturalną infiltrację wód deszczowych.

Przestrzeń dziedzińca Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej to obecnie teren zielony, jednak mało atrakcyjny. Wolą pracowników i studentów było utworzenie miejsca do pracy i odpoczynku, które poprzez wprowadzenie ciekawych gatunków zieleni i małej architektury stałoby się miejscem przyjaznym i lubianym przez wszystkich. Stąd też powstała koncepcja tego miejsca skupiona głównie na potrzebach studentów, dla których zaprojektowano strefę do uczenia się w postaci stołów i ław zlokalizowanych wzdłuż elewacji wejściowej od strony ogrodu i przekrytych szklanym zadaszeniem (rys. 5). Dalej dziedzińiec ma strefę przejściową od wejścia do części wypoczynkowej. Po drodze znajduje się ogród sensoryczny zawierający zieleni niską, w tym byliny i pachnące zioła. Wśród zieleni znajdują się miejsca do siedzenia przeznaczone zarówno do pracy, jak i odpoczynku. Na końcu terenu dziedzińca znajduje się punkt centralny w postaci oczka wodnego, w którym wykorzystano naturalne ukształtowanie terenu. Wokół niego znajduje się teren zielony z amfiteatralnie zaprojektowanymi ławkami do siedzenia i pracy, co umożliwiają naktadki pod laptopy (rys. 6). Projekt ten uwzględnia zarówno komfort użytkownika, jak i walory estetyczne, tworząc harmonijną zieloną przestrzeń.

Strefy tzw. wiążące i ich rola w kontekście zagospodarowania terenu wokół budynku Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej

W projekcie przyjęto również, że zmiany w obrębie budynku WZIKS mogą mieć istotne oddziaływanie na cały kampus – utworzenie atrakcyjnej przestrzeni wokół budynku oraz lokalizacja przy głównym wjeździe do kampusu mogą sprawić, że nowo projektowana przestrzeń stanie się atrakcyjna również dla studentów, pracowników innych wydziałów, dlatego proponuje się powiązać projektowany obszar za pośrednictwem niewielkich stref określonych mianem „wiązących”, które zyskały w projekcie nowe przeznaczenie.

Pierwsza z nich to tzw. trójkąt stanowiący obecnie nieużytek przy głównym wjeździe do kampusu. Głównym założeniem było utworzenie terenu zielonego służącego przede wszystkim studentom do rekreacji. Ważnym elementem projektu są ścieżki piesze, które zostały tak ukształtowane, aby tworzyły pętlę wokół zaprojektowanego oczka wodnego. Woda w centrum tego obszaru ma

Rys. 2. Plac przed budynkiem Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ – stan istniejący; źródło: fot. D. Winnicka-Jastowska

Rys. 3. Dziedzińiec za budynkiem Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ – stan istniejący; źródło: fot. D. Winnicka-Jastowska

Rys. 4. Projekt koncepcyjny placu wejściowego do budynku Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ. Wizualizacja; źródło: opracowanie graficzne O. Kulawik, I. Piwowarczyk

Rys. 5. Projekt koncepcyjny dziedzińca budynku Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ. Strefa do uczenia się. Wizualizacja; źródło: opracowanie graficzne A. Stasiurka, M. Talaga

Rys. 6. Projekt koncepcyjny dziedzińca budynku Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ. Strefa wypoczynku – ogród sensoryczny. Wizualizacja; źródło: opracowanie graficzne A. Stasiurka

stanowiąc zbiornik retencyjny. Wzdłuż ścieżek mają się znajdować pergole z miejscami do siedzenia, stanowiące zacienione i zaciszne miejsca do odpoczynku (rys. 7).

Idąc dalej w kierunku budynku WZIKS, wyznaczono tzw. bramę kampusu, czyli punkt centralny będący elementem identyfikacji wizualnej kampusu UJ. Miejsce to znajduje się na skrzyżowaniu drogi jezdnej ul. Łojasiewicza z ciągiem pieszym biegnącym od przystanku tramwajowego. W miejscu tym piesi wchodzi na teren kampusu, z kolei wjeżdżający również postrzegają to miejsce jako początek terenu uniwersyteckiego. Dlatego powstała koncepcja zaakcentowania tego miejsca jako umownej „bramy kampusu” poprzez wprowadzenie elementu przestrzennego zawierającego oznaczenie graficzne identyfikujące uczelnię.

Przemieszczając się dalej wzdłuż ul. Łojasiewicza, napotykamy skrzyżowanie z aleją Wawelską, na którym zaproponowano rondo wyznaczające umowny punkt centralny kampusu z mozaiką przedstawiającą godło i nazwę uczelni. Projektowane rondo wprowadza innowacyjny sposób organizacji ruchu: dla samochodów osobowych przewidziano oznaczony pas ruchu, który będzie prowadził wokół centralnej mozaiki, natomiast dla większych pojazdów, takich jak wozy strażackie, będzie istniała możliwość skorzystania z centralnej części ronda, co ułatwi im manewrowanie. W pobliżu ronda wyznaczono strefę edukacyjno-wystawienniczą. Teren ten znajduje się w obrębie czterech sąsiadujących ze sobą budynków uczelni, w tym budynku WZIKS. Zaproponowano system modułów, które utworzą strukturę przestrzenną zagospodarowania terenu. Moduł stanowi altanę z miejscami do siedzenia lub moduł wystawienniczy, w którym prezentować będzie można prace studenckie lub osiągnięcia uczelni (rys. 8). Projektując moduł i system powiązań modułów tworzących kompozycję przestrzenną o charakterze użytkowym, kierowano się ideą wykorzystania takich systemów w różnych miejscach kampusu jako struktur „wiązących”. Pozwoliłoby to na utworzenie spójnego systemu wpisującego się w ideę tzw. sieci neuronowych, o których była mowa na początku artykułu, a więc miejsc łączących kampus i sprzyjających interakcji społecznej całego środowiska uczelni.

Meble miejskie i mała architektura jako elementy sprzyjające tworzeniu tzw. powiązań neuronowych

Jak wiadomo, w kampusach uwzględnia się miejsca do siedzenia, ale na omawianym terenie ławki ustawiano dosyć przypadkowo, często wzdłuż długich tras pieszo-jezdnymi, co nie sprzyja kontaktom społecznym. Ponadto zastosowane obecnie popularne wzory ławek miejskich nie wyróżniają się pod względem

estetycznym i nie budują tożsamości miejsca. Dlatego tak istotnym elementem projektu było opracowanie nowych koncepcji mebli miejskich, dedykowanych projektowanej przestrzeni. W strefie wejścia do budynku Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej zastosowano ławkę, która łączy w sobie funkcję siedziska ze stojakiem na rowery, co odpowiada na realne potrzeby użytkowników. W przestrzeni dziedzińca zaproponowano leżaki o ergonomicznym kształcie oraz modułowe siedziska przeznaczone do nauki i pracy na świeżym powietrzu. W strefach tzw. wiązących również przewidziano meble miejskie – w tzw. trójkąta pojawiają się pergole z ławkami, które są pewnego rodzaju urozmaicheniem ścieżki pieszej i elementem zacięcia. W strefie edukacyjno-wystawienniczej zaprojektowano okrągłe pergole, których część zawierać będzie także miejsca do siedzenia, co z racji lokalizacji między budynkami wydziałowymi ma sprzyjać kontaktom i integrować studentów oraz pracowników. Ponadto w projektach tych zdecydowano się na użycie trwałych i odpornych na działanie warunków atmosferycznych materiałów, takich jak: drewno sosnowe, płyty kompozytowe HPL, kamień, beton i metal.

Podsumowanie

Omówiony projekt PBL miał duże znaczenie dydaktyczne dla pracowników i studentek reprezentujących kierunki studiów architektura oraz architektura wnętrz. Podczas pracy nad nim studentki poznały realne problemy projektowe, doświadczyły współpracy interdyscyplinarnej w zakresie badań przedprojektowych oraz pracy nad wielowątkową koncepcją, brały udział w spotkaniach fokusowych oraz wyjazdach studialnych³. Taki rodzaj kształcenia opartego na realnych problemach do rozwiązania w ujęciu interdyscyplinarnym jest doskonałym doświadczeniem przygotowującym studentów do przyszłej pracy zawodowej.

BIBLIOGRAFIA

- [1] Dorota Winnicka-Jastowska, 2016, *Przestrzeń nauki współczesnego uniwersytetu. Rola badań przedprojektowych w programowaniu nowych funkcji wyższych uczelni*, Wydawnictwo Politechniki Śląskiej, Gliwice.
- [2] Klaudiusz Fross, Dorota Winnicka-Jastowska, Agata Semppruch, 2018, *Student zone as a new dimension of learning space. Case study in Polish conditions*, [w:] J. Charytonowicz (red.), *Advances in human factors, sustainable urban planning and infrastructure*, Proceedings of the AHFE 2017 International Conference on Human Factors, Sustainable Urban Planning and Infrastructure, July 17–21, 2017, Los Angeles, California, USA, Cham, Springer International Publishing, (Advances in Intelligent Systems and Computing).
- [3] Dorota Winnicka-Jastowska, Joanna Tymkiewicz, Klaudiusz Fross, 2019, *Open-air work zones for students at the Faculty of Architecture depicted on the basis of pilot student projects*, [w:] J. Charytonowicz (red.), *The 9th International Conference on Applied Human Factors and Ergonomics (AHFE) 2018 and the Affiliated Conferences to be held at the Loews Sapphire Falls Resort, Universal Studios Orlando, Florida, USA July 22–26, 2018*, Cham, Springer International Publishing.
- [4] Shirley Dugdale, 2009, *Space Strategies for the New Learning Landscape*, Research Gate, źródło: (16) (PDF) *Space Strategies for the New Learning Landscape* (researchgate.net).
- [5] Siu Yu Lau S., Zhonghua Gou, Yajing Liu, 2014, *Healthy campus by open space design: Approaches and guidelines*, [w:] Fron-

Rys. 7. Projekt koncepcyjny zagospodarowania tzw. trójkąta. Wizualizacja; źródło: opracowanie graficzne P. Mika, I. Piwarczyk

Rys. 8. Projekt koncepcyjny strefy edukacyjno-wystawienniczej. Wizualizacja; źródło: opracowanie graficzne R. Krzysztanek, M. Talaga

tiers of Architectural Research, Volume 3, Issue 4, s. 452–467, Elsevier.

[6] Seyed Bagher Hossinia, Saeed Azemati, Navid Elyasic, Farhang Mozaffar, 2015, *The Effect of the Vitality Level of University Campuses on Increasing Social Interactions and Makin* [w:] *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, Volume 170, s. 225–233, Elsevier.

[7] Dorota Winnicka-Jastowska, 2020, *Architektura uczelni wyższych. wybrane kryteria jakościowe przestrzeni współczesnego kampusu w badaniach i projektach studentów Wydziału Architektury Politechniki Śląskiej*, *Prace Geograficzne zeszyt 162*, s. 31–47 DOI: 10.4467/20833113PG.20.011.13098, Instytut Geografii i Gospodarki Przestrzennej UJ Komisja Geograficzna, Polska Akademia Umiejętności, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

[8] Jarostaw Działek, Bartłomiej Homiński, Magdalena Miśkowiec, Agnieszka Świągost-Kapocis, Krzysztof Gwosdz, 2020, *Ocena jakości przestrzeni publicznych III Kampusu UJ z użyciem techniki crowdsensingu*, *Prace Geograficzne z. 162*, s. 89–123, DOI: 10.4467/20833113PG.20.014.13101, Instytut Geografii i Gospodarki Przestrzennej UJ Komisja Geograficzna, Polska Akademia Umiejętności, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

[9] Elżbieta D. Niezabitowska, 2014, *Metody i techniki badawcze w architekturze*, Wydawnictwo Politechniki Śląskiej, Gliwice.

DOI: 10.5604/01.3001.0054.3430

PRAWIDŁOWY SPOSÓB CYTOWANIA

Winnicka-Jastowska Dorota, Komar Beata, Krzysztanek Roksana, Kulawik Oliwia, Mika Paulina, Stasiurka Agata, Piwarczyk Izabela, Talaga Marta, 2024, *Kampus jako zielona przestrzeń wspierająca działalność uczelni. Prezentacja założeń i wyników projektu PBL – studium przypadku, „Builder” 03 (320)*. DOI: 10.5604/01.3001.0054.3430

STRESZCZENIE:

W artykule omówiono projekt dydaktyczny PBL (Project-Based Learning) pt.: *Kampus uniwersytecki jako żywe laboratorium miejskie*. Projekt badawczy ukierunkowany na zielono-błękitną infrastrukturę oraz rozwój przestrzeni społecznych został zrealizowany w ramach projektu Inicjatywa Doskonałości Uczelnia Badawcza w Politechnice Śląskiej w roku akademickim 2022/2023. Celem głównym projektu było opracowanie koncepcji zagospodarowania terenu opartej

na badaniach, dotyczącej przestrzeni kampusu 600-lecia Odnowienia Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Współczesny kampus to teren uczelni, który jest silnie zintegrowany z jej działalnością. W prezentowanym projekcie obok nurtu ukierunkowanego na potrzeby społeczne i użytkowe pojawia się również nurt proekologiczny. Ostatecznie opracowane koncepcje projektowe dotyczące wybranych fragmentów przestrzeni kampusu oparto na podstawie przeprowadzonych badań potrzeb użytkowych w ramach wywiadu zogniskowanego (ang. focused group interview) z pracownikami i studentami Uniwersytetu Jagiellońskiego.

SŁOWA KLUCZOWE:

architektura, kampus, przestrzeń publiczna, sztuka, design

ABSTRACT:

CAMPUS AS A GREEN SPACE SUPPORTING UNIVERSITY ACTIVITIES DESCRIPTION OF ASSUMPTIONS AND RESULTS OF THE PBL PROJECT- A CASE STUDY. The article describes Project-Based Learning (PBL) entitled: *University campus as an urban living lab*. The research project focused on green and blue infrastructure and the development of social spaces, was carried out as part of the research project realized at the Silesian University of Technology in the academic year 2022/2023.

The main objective of the project was to develop a research-based conceptual design for new solutions at the university campus of the 600th Anniversary of the Renewal of the Jagiellonian University in Kraków. A contemporary campus is an area of the university that is strongly integrated with its activities. In the presented project, in addition to the current focused on social and utilitarian needs, there is also a pro-environmental current. The final design concepts developed for selected parts of the campus space, were based on a survey of utility needs conducted as part of focused group interview with Jagiellonian University employees and students.

KEYWORDS:

architecture, campus, public space, art, design

¹ D. Winnicka-Jastowska, definicja własna na podstawie wieloletnich badań prowadzonych w przestrzeniach kampusów i budynków uniwersyteckich oraz autorskich licznych publikacji w tym zakresie.

² Skład zespołu realizującego projekt PBL pn.: *Kampus uniwersytecki jako żywe laboratorium miejskie*. Projekt badawczy ukierunkowany na zielono-błękitną infrastrukturę oraz rozwój przestrzeni społecznych: opiekun główny: dr hab. inż. arch. Dorota Winnicka-Jastowska, prof. PŚ; opiekun pomocniczy: dr hab. inż. arch. Beata Komar, prof. PŚ; studentki kierunku Aarchitektura: Roksana Krzysztanek, Paulina Mika, Oliwia Kulawik, Agata Stasiurka; studentki kierunku architektura wnętrz: lic. Izabela Piwarczyk, lic. Marta Talaga; projekt zrealizowany dzięki współpracy Politechniki Śląskiej i Uniwersytetu Jagiellońskiego.

³ Projekt PBL zrealizowany dzięki współpracy i wsparciu Pani Dziekan Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej dr hab. Ewy Bogacz-Wojtanowskiej, prof. UJ.